

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orszakowej 7.
Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Poczł. Kasj. Oszczęd. Nr. 141.128

Wszelkie komunikaty należy radsylać wprost do Administracji
Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Kru

500 Mkp.

Prenumerata: w Krakowie i prowincyi mies. 12000 — kwart. 36000 —
w Krakowie z odeszeniem do domu 14000 — 42000 —
Na prowincyi: z przesyłką poczt. 14000 — 42000 —
Za granicą: z przesyłką pocztową 24000 — 72000 —
Cioszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 225 Mkp. wiersz milimetr
1-szpalt. Mkp. 300. Nadesłane Mkp. 900 —. Wiersz milimetrów 1 szp.
w tekście Mkp. 1200 —. Wiersz milimetr. 1 szp. na l. stronie 1500 Mkp.
Gratuluacje 7500 Mkp. Inser. zamiejsc. o 50%, zagr. o 100% droższe

Na mocy ustawy z dnia 24-go marca 1923 roku

Ministerstwo Skarbu wypuszcza z dniem 1 maja r. b.

6% ZŁOTE BONY SKARBOWE SERII I B.

W odcinkach po 10 i 100 złotych z terminem płatności w dniu 1 listopada 1923 r.

Sprzedaż 6% złotych bonów skarbowych odbywać się będzie za gotówkę

w Centralnej Kasie Państwowej, w Kasach Skarbowych, oraz w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, w Pocztovej Kasie
Oszczędności i w oddziałach tych instytucji

2506

PO CENIE EMISYJNEJ Mkp. 8000 ZA 1 ZŁOTY

odsetki przy sprzedaży będą płatne z góry przez potrącenie od ceny imiennej bonu

Sprzedaż 6% złotych bonów skarbowych dokonywana być może również

za obligacje Pożyczki Odrodzenia 1920 roku wyłącznie przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową i jej oddziały,
przy czym obligacje te będą liczone według ceny nominalnej z doliczeniem wartości bieżącego kuponu.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa nabywa złote bony skarbowe do wysokości 500 złotych od osoby dziennie.

**6% złote bony skarbowe będą przyjmowane poza tem przed terminem płatności przy uiszczaniu
podatków po najwyższej cenie emisyjnej, ustalonej dla serii I B. od dnia 1-go maja 1923 roku
do dnia wpłaty.**

Złote bony skarbowe nabyte za równowartość sprzedanych w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej **pełnowartościowych** walut, mogą być lombardowane w oddziałach P. K. K. P. do wysokości **75% wartości** dziennej za oprocentowaniem 7 od sta. — W ten sposób nabyte **bony złote** mogą być sprzedawane w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w dowolnej ilości.

Wpłata za 6% złote bony skarbowe uskuteczniiana będzie okazicielowi od dnia 1-go listopada w markach polskich według przeciętnego kursu franka szwajcarskiego na giełdach krajowych między 13—28 października r. b.

LICZĄC 1 ZŁOTY = 1 FRANKOWI SZWAJCARSKIEMU.

Dzień 1. maja minął w Warszawie tradycyjnie — krwawo.

Ofiarą padli, jak zwykle, robotnicy żydowscy. — Na placu Teatralnym. — „Precz z Żydami!“. — Bójka z chuliganami. — Ranni z obu stron. — Policja zachowała się biernie. — Gmach poselstwa sowieckiego uprzywilejowany. — Aresztowanie wśród — Żydów.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. (M) Tradycyjnie krwawo minął dzień 1 maja w Warszawie. Ofiarą padli niestety, jak zwykle, żydowscy robotnicy, których napadli nasi domorośli faszyci z pod znaku Chjeny. Przebieg zajść był następujący:

Na placu Teatralnym zebrali się zwolennicy PPS, do których przemawiali radny Szpotkański, poseł Jaworowski, i in. Zebrała się również grupa komunistów, do której przemówił poseł Królikowski.

Przed filarami Teatru Wielkiego odbyli wlecz robotnicy żydowscy,

należący do Bundu i Poale Syonu (lewicy). W czasie przemówień radnego Ehrlicha, Łowa i in., dały się słyszeć okrzyki:

„Precz z Żydami!“

co stanowiło zapowiedź zajść późniejszych. Po rozwiązaniu się wiecu robotnicy żydowscy ruszyli w

pochód manifestacyjny, poczem, wedle z góry ustalonego programu mieli się spokojnie rozejść. Tymczasem w pe-

wnem miejscu zostali ze wszystkich stron osaczeni przez tłum wyrostków, wśród których przeważali akademicy. Napastnicy usiłowali wydrzeć manifestantom sztandary i transparenty. Wywiązała się bójka.

Robotnicy żydowscy stawili zacieklej opór. Sprawozdanie pogotowia ratunkowego notuje

kilkudziesięciu ciężko i lekko rannych.

Ranionych też zostało kilkunastu faszystowskich napastników. W ich liczbie student uniwersytetu, nazwiskiem Waclaw Pakula. Bójka trwała przeszło godzinę.

Chuligani zebrali się następnie w ogrodzie Krasińskich, skąd przeszli na ulicę Nalewkową, gdzie

obrzucali kamieniami

przechodniów żydowskich. Policja zachowywała się przez cały czas biernie. Dopiero popołudniu spokój został przywrócony.

Pochód pepesowski kroczył przez ulicę No-

womiodową na Krakowskie Przedmieście. Gdy demonstranci zbliżyli się do gmachu uniwersytetu, zebrana przed budynkiem uniwersyteckim grupa studentów z pod znaku Chjeny ponad 1000 osób licząca, obrzuciła manifestantów obelgami. Pochód PPS zamykał samochód ciężarowy, który pełnił rolę straży tylnej.

Przez cały dzień dzisiejszy

poselstwo sowieckie

było pilnie strzeżone przez policję. (Zadziwiać musi ta nadmierna kurtuazja policji wobec poselstwa sowieków; w chwili, kiedy chuligani napadali robotników żydowskich, policja pilnowała niezaczeptanego zresztą przez nikogo poselstwa sowieków. Dziwne zaprawdę pojmowanie obowiązków wśród naszych władz bezpieczeństwa! — Przyp. Red.) Z gmachu poselstwa powiewał demonstracyjnie sztandar komunistyczny.

Jak się Wasz korespondent dowiadyuje, aresztowały władze bezpieczeństwa kilkadziesiąt osób, przeważnie Żydów (!!) natomiast zśród faszystowskich napastników nie aresztowano nikogo.

Zgon prezydenta warszawskiej gminy żydowskiej.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. (M) Dzisiaj zmarł w Warszawie długoletni prezes tutejszej gminy żydowskiej i ławnik magistratu, bhp. Meir Rundstein, przeżywszy lat 72. Pogrzeb odbędzie się jutro.

Pierwszy krok.

Kraków, 2 maja.

(fr.) Mowa Curzona wygłoszona w ubiegłym tygodniu w Izbie lordów poruszyła sprawę konfliktu francusko-niemieckiego z martwego punktu. Rząd Cuna przekonał się ostatecznie, że rachuby na interwencję Anglii stanowią jeszcze jedną iluzję niemieckich mężów stanu, tem okrutniejszą, że na niej właśnie wzniesiono ową misternie powiklaną koncepcję biernego oporu, który w efekcie grozi dziś republice niemieckiej widmem bankructwa. Lord Curzon rozwił bowiem wszelkie złudne nadzieje niemieckie, stwierdziwszy, że Anglia daleką jest od myśli jakiegokolwiek interwencji (podkreślał przytem jedność koalicji, dziś wzmożoną wypadkami w Lozannie), że rząd angielski radzi Niemcom przedłożyć plan spłaty odszkodowań, przyczem nie omieszkiał dodać, że gabinet londyński trwa nadal przy swym planie rozwiązania sprawy reparacyjnej, przedłożonym w styczniu br. na konferencji paryskiej.

Wobec takiego stanu rzeczy rząd Cuna przystąpił wreszcie do opracowania własnego planu reparacyjnego. Do chwili, w której piszemy te słowa, nie są jeszcze znane oficjalne propozycje niemieckie. Ale to, co dotąd przedostało się do wiadomości publicznej, pozwala już ocenić wartość tych doniosłych prób, które stanowią pierwszy krok na drodze do porozumienia i uchylić wreszcie to zawieszono stale nad naszymi głowami niebezpieczeństwo wybuchu nowej pożogi wojennej.

Onegdaj wygłosił w Kolonii poseł socjalistyczny Breitscheidt mowę, w której oświadczył m. in., że w nowych propozycjach rząd berliński wymieni określoną sumę, której spłatę Niemcy mogłyby się podjąć. Według tych i innych relacji Niemcy są gotowe do spłacenia 30 miliardów marek złotych, z czego Francuzi miałyby otrzymać 26 miliardów marek. Spłata odbywałaby się w odstępach czteroletnich, przyczem w pierwszych 4 latach Niemcy spłaciłyby 25 miliardów pod warunkiem, że otrzymają pożyczkę międzynarodową. Spłatę pozostałych 5 miliardów uskuteczniliby w następnym okresie czteroletnim, ale drogą natychmiastowych świadczeń rzeczowych. Gwarancje za owe zobowiązania rządu niemieckiego przyjąć miały niemieckie sfery przemysłu i rolnictwa. Charakterystycznym jest, że wielki przemysł niemiecki chciałby przy tej sposobności upieć pieczęń reakcyjno-kapitalistyczną. Za udzielenie gwarancji żąda nie mniej nie więcej, jak zniesienia ośmiogodzinnego dnia pracy. Takie to już prawdziwe oblicze krzykliwego patriotyzmu Kruppów, Thyssenów et tutti quanti... Pos. Breitscheidt mówił jeszcze o projekcie wzajemnego zobowiązania się Fracji i Niemiec, iż przez sto lat obie strony nie będą prowadziły żadnej wojny, przyczem Niemcy domagają się zabezpieczenia granic niemieckich.

To mniej więcej zawierać mają propozycje niemieckie. Jeslibyśmy projekt ten skonfrontowali z innymi istniejącymi planami, okazałoby się, że propozycje niemieckie stanowią będą w najlepszym razie początek próby porozumienia się, przyjmując oczywiście, że dyskusja pomiędzy aliantami a rządem berlińskim nie urwie się gwałtownie na tym właśnie projekcie. Oto bowiem odrzucony przez Francję w styczniu br. na konferencji paryskiej projekt Bonar Lawa szedł znacznie dalej. Wówczas to Anglia proponowała użyczenie Niemcom czteroletniego moratorium, a więc do 1 stycznia 1927 r. Ogólną kwotę reparacyjną określił Bonar Law na 50 miliardów marek złotych jako minimum, przyczem plan angielski przewidywał i maksimum w kwocie 67.31 miliardów marek złotych, zależnie od orzeczenia komisji rozjemczej, w sprawie niemieckiej zdolności płatniczej, orzeczenia, które zapadło dnia 1 kwietnia 1933 r. Jak widzimy więc propozycje niemieckie odbiegają znacznie od odrzuconego już przez Francję w swoim czasie projektu angielskiego. Co więcej, nawet fanatyczny zwolennik rewizji traktatu wersalskiego, jakim jest Maynard Keynes, mówiąc o sprawie reparacyjnej, uznał, iż od

Niemiec należałoby się domagać 40 miliardów marek złotych.

Jasnym więc jest, że nota, którą w najbliższych godzinach rząd niemiecki prześle rządowi koalicyjnym, nie usuwa jeszcze głównych przeszkód na drodze do porozumienia. Z pewnych głosów prasy francuskiej wnoszą bowiem należy, że za panu Poincaré zdecydował się na rozpoczęcie dyskusji z gabinetem berlińskim, zażąda przedewszystkiem zastanowienia biernego oporu, a więc zniesienia wszystkich zarządzeń rządu berlińskiego w tej materii. Z tego postulatów francuskiego prasa niemiecka a szczególnie nacjonalistyczna, która oczywiście nie chce się tak szybko pogodzić z koniecznością zainicjowania akcji pokojowej, pragnie uczynić kamień obrazy. Nie ulega też wątpliwości, że szwiniści obu stron czynić będą znużające wysiłki, by nadal utrzymać stan napięcia w Europie. Jakikolwiek jednak będzie efekt tych zamierzeń pozornie sprzecznych, a w rzeczywistości zbiegających się w jednym łożysku, rząd Cuna idąc za radami Anglii uczyni pierwszy krok.

Kłopotliwie staje się jednak przedewszystkiem

polożenie gabinetu angielskiego. Propozycje niemieckie uwzględniają bowiem przedewszystkiem żądania Fracji, pomijając w zupełności pretensje Anglii, której udział w odszkodowaniach niemieckich miał wynosić 11 miliardów. Oto prasa niemiecka uderza w najtkliwszą strunę angielskiej polityki finansowej, dając wyraz nadziei, że W. Brytania w ostateczności zrezygnuje ze swego udziału. Tu problem reparacji zaczyna znowu komplikować się z zagadnieniem długów międzynarodowych.

Na drodze do likwidacji sporu niemiecko-francuskiego piętrzą się więc nieliczne trudności, które Poincaré chętnie pragnąłby wykorzystać dla kontynuowania swej polityki z Zagłębia Ruhry, gdyby nie opozycja we własnej zagrodzie. Oto p. Pardieu z lamów „Echo National“ rzuca w premiera z godną podziwu wytrwałością pocisk za pociskiem, jeden cięższy od drugiego, wytwarzając na razie pozor tylko zbliżającego się zmierzchu, siły i władzy obecnego premiera francuskiego. Istotnie od ustąpienia lub pozostania Poincaré na jego stanowisku zależy w niemałej mierze dalszy przebieg kampanii o likwidację konfliktu w Zagłębiu Ruhry. W tem to kłębówisku sprzecznych interesów i rozlicznych intryg rodzi się nareszcie inicjatywa pokoju!

Propozycje niemieckie już są gotowe.

Wiedeń. PAT. „Neues Wiener Tagblatt“ donosi z Berlina pod datą 30 kwietnia: Rząd niemiecki do późna obradował nad tekstem noty, która ma być doręczona koalicji. Przewodniczył obradom Ebert. Pod koniec posiedzenia brał udział w obradach także Dr Hermes. Popołudniu odbyła się konferencja z przywódcami stronnictw i ministrami poszczególnych krajów związkowych, zaś przedpołudniem zostali przywódcy stronnictw poinformowani o treści noty. Bliższych informacji o treści noty jeszcze nie ogłoszono, ponieważ nie jest wykluczone, iż po naradzie z przywódcami i ministrami nota może ulegć pewnym zmianom.

Przemysł i rolnictwo mają głos.

Berlin. (AW) Czas jaki upłył między doręczeniem noty rządowi sprzymierzonym a otrzymaniem odpowiedzi zamierza rząd niemiecki użyć na porozumienie się z przemysłem i rolnictwem które jak wiadomo przyjęły gwarancje niemieckich propozycji. Wspomniane grupy produkcyjne niemieckiej zgodziły się jednakże na te gwarancje, pod całym szeregiem warunków, między innymi miały zażądać od rządu zniesienia ośmiogodzinnego dnia pracy, aby tą drogą umożliwić większą wydajność produkcji. Wyszły również postulat oddania pewnych przedsiębiorstw państwowych w ręce prywatne. Ten drugi zwłaszcza warunek odnosiłby się do kolei. Jak słyhać koła rządowe nie byłyby temu przeciwnie.

Echa krwawych zająć w Essen.

Paryż. (AW) Według informacji tutejszych pism, śledziwo w sprawie zająć w wielką sobotę w Essen, jakie wdrożone zostało z rozka-

zu generała Degoutta zostało już ukończone. W rozkazie dziennym wyraża generał komendującemu oficerowi uznanie za wykazaną zimną krew. General podkreśla, że oficer nie dał się sprowokować, a użycie broni zarządził wówczas gdy wojsko znajdowało się w rzeczywistości niebezpieczeństwie.

Dalsza okupacja.

Berlin. PAT. Francuzi zajęli wczoraj dalsze cztery kopalnie, a mianowicie kopalnię Glatzbeck, kopalnię Blumenthal 2, kopalnię Recklinshausen i kopalnię Dalbusch obok Gelsenkirchen.

Represje... pocztowe.

Berlin. (AW) Według doniesień tutejszych pism z Paryża, komisja nadreńska zarządziła za trzymanie i sekwestr całej poczty niemieckiej przeznaczonej do okupowanego terytorium. Powodem tego kroku komisji było wzdraganie się niemieckich władz pocztowych, przed wysyłaaniem przesyłek pocztowych organów okupacyjnych.

„Wojna się nie skończyła“.

Wiedeń. PAT. „Neues Wiener Tagblatt“ donosi z Berlina pod datą 30 kwietnia: Telegraphen Union donosi z Monachium, że generał Ludendorff rozdał wczoraj między 283 niemieckich uczestników wojny medale pamiątkowe. Ludendorff wygłosił przy tem przemówienie, w którym wskazał na front nad Ruhą i powiedział, że wojna bnyajmniej się nie skończyła.

Dookoła konferencji w Lozannie.

Stanowisko Turków w Lozannie i zamiary na przyszłość

Paryż. (AW) Jeden z wybitnych członków delegacji tureckiej w Lozannie oświadczył przedstawicielowi „New York Herald“ między innymi co następuje: „Natychniast po podpisaniu pokoju, rząd angielski zamierza zwrócić się do bankierów amerykańskich o pożyczkę w wysokości 200 milionów dolarów celem uregulowania całego długu otomańskiego i uwolnienia w ten sposób Turcyi od wszelkich zobowiązań wobec mocarstw europejskich. W zamian za to Turcyja zaofiarowałaby Ameryce gwarancje przyznane komisji długu otomańskiego to jest dochody z cel, solnych i monopolu spirytusowego i innych. Turcy sądzą, iż ratyfikując koncesje Chestera i przeciwstawiając je dyplomacji europejskiej pozyskają w ten sposób Stany Zjednoczone, które udzieli Turcyi pożyczki i zadeklarują swe desinteressement, w obecnych rokowaniach.

Paryż. (AW) „L'Information“ w następujący sposób charakteryzuje obecne stanowisko delegacji tureckiej w Lozannie. Delegaci tureccy zdradzają wyraźne dążenie do skierowania rokowań

na tory przetargów. Dzięki poparciu Fracji, która odgrywała rolę pośrednika między Anglią i Turcyją ta polityka turecka osiągnęła na pierwszej konferencji lozańskie pewne powodzenie. Tym razem jednak sytuacja się zmieniła, Francya zachowując w dalszym ciągu postawę przyjazną musi myśleć o obronie swoich praw. Turcy nie mogą zarzucić Fracji.

Sowiety w Lozannie.

Warszawa. (AW) „Rzeczpospolita“ donosi: Poseł sowiecki w Rzymie Worowski przybył do Lozanny. Rozesłał on przedstawicielom prasy protest przeciw niedopuszczeniu delegacji sowieckiej do obrad konferencji oraz przeciw odmowie wydania paszportu dla kuryera dyplomatycznego sowieckiego do Lozanny. Rząd szwajcarski oświadczył że nie może wystawiać paszportów dyplomatycznych, gdyż nie utrzymuje żadnych stosunków z sowietami.

Dalsze telegramy na stronie 1-miej 4-8-miej 1

ECHA POLITYCZNE.

Ruch wyborczy w Turcyi.

Wobec zbliżających się wyborów w Turcyi zarysowują się partie tureckie coraz jaśniejsze i wyraźniej na punkcie wewnętrznej polityki tureckiej — konstytucyj. Ciemny ten problem poruszyła ponownie opozycja Angory. Przez podniesienie sprawy konstytucyjnej sprowadzali się przeciwnicy kemalistycznego rządu, że wiotki ich program zyska na treści. Poza to podkreślić należy wcale zwartą jedność obozów tureckich, które gotowe są zdać się w zupełności na Mustafę Kemala; wskutek tego rozpadła się grupa opozycyjna na dwie partie, z których jedna zmierza do zupełnego powrotu do dawnej formy ustroju, tj. do konstytucyjnego sultanatu, a druga wrócić chce kalifatowi tylko kilka egzekutywnych, reprezentatywnych upelnomocnień. Działalność tej drugiej grupy utrudnia niemało ostatnia „Ustawa ochrony konstytucyj“, na zasadzie której wszyscy zmierzający do zmian obecnej konstytucyj podpadają karom za zdradę stanu. Wobec tego zwycięstwo partyi Mustafy Kemala Paszy zyskuje na sile i stanowczości.

Całą obecną sytuację wewnątrz Turcyi oświetla może najlepiej oświadczenia kierujących mężów partyj tureckich w sprawie wyborów. Posłowie tureccy Ali Bey i Riza Bey oświadczyli sprawozdawcy „N. Fr. Presse“ imieniem pierwszej grupy Wielkiego Zgromadzenia Narodowego: Partya nasza, tj. stronnictwo Ghazi Mustafy Kemal Paszy stanie do wyborów pod dawną swoją nazwą: „Mudafai Hukuk“. Dopiero w nowoobranym Zgromadzeniu narodowym ukonstytuuje się ona jako „partya ludowa“. Nasz program wyborczy w jednym słowie: suwerenność ludu. Naród nasz wypowiedział się przeciwko wszelkiemu powrotowi do starego systemu sultańskiego. Chcemy rozbudować i utrwalić demokratyczny system Zgromadzenia. Większość Turków jest na utrzymaniu nowoturckiej konstytucyj, tylko szczupła garstka kosmopolitów i zaprzędników występuje przeciwko niej. W sprawie gospodarczego programu partyi oświadczył

Riza Bey: „Zamierzamy budować. Budować, czego nie posiadaliśmy dotąd, odbudować, co zniszczył wróg. Chcemy oprzeć rolnictwo na szerokich i nowoczesnych podstawach, chcemy powołać do życia narodowy, swojski przemysł. Ponieważ nasze środki narodowe na razie zbyt szczupłe i drobne, otworzymy podwoje również kapitalom obcym i cudzej pracy przy czem wykluczamy tylko politykujących interesentów. Nie będziemy też mogli z konieczności ominąć cel ochronnych, bo przemysł nasz zbyt jeszcze młody nie mógłby sprostać zagranicznej konkurencji.“ Wobec takiego programu nie będzie mogła opozycja wogóle stanąć do walki. Zwycięstwo partyi „Mudafai-Hukuk“ pewne. Blok z niemahomekańską ludnością nie znalazłby u tej partyi zbyt dużo sympatyj.

Dokoła wzięcia udziału we wyborach dawnej partyi młodoturckiej „O jedność i postęp“ toczy się ostatnio, zwłaszcza w Konstantynopolu, ostra polemika, skierowana głównie przeciwko byłemu prowodyrowi przemożnych niegdys „Młodoturków“, przeciw Hussein Dyanid Beyowi. Oświadczył on z naciskiem, że członkowie dawnego, a dziś już nie istniejącego i do wyborów nie stającego komitetu młodoturckiego oddadzą swe głosy na stronnictwo Mustafy Kemala, a już zgoła nie myślą popierać opozycyi.

Podobnie wypowiadają się przedstawiciele robotników tureckich, którzy tworzą jeden blok pod kierunkiem Mehemed Beya. I oni nie stawiają osobnych kandydatur, bo póki niema pokoju stoją oni na narodowej podstawie i będą popierać Kemala. Niema w Turcyi lewicowo-socjalistycznego ruchu; uważają go nawet za zbyt szkodliwy w znaczeniu europejskim. To też utrzymują robotnicy tureccy luźny tylko kontakt z londyńską i amsterdamską międzynarodówką i pezatem wolni są od wpływów postronnych.

Wobec tego wszystkiego zwycięstwo Kemala Paszy jest — pewne.

Propaganda pogromowa w Radomiu.

Kraków, 2 maja.

Wychodzi w Radomiu raz na tydzień świątek czterostronicowy, bity gęstym petitem, pod szumną nazwą: „Odrodzenie“. Pojmuje ono swą misję odrodzeniową na sposób istic chuli gański. Co słowo — to świadoma celu przygrywka pogromowa! I tak na czolo numeru 6-nego „Odrodzenia“ z dnia 29 bm. wysunięto następujące „ostrzeżenie“:

„Uprzedzamy rabina, kahał i gminę żydowską w Radomiu, że niech się nie wazą zjawiać w czasie obchodu Konstytucyj 3go Maja do pochodu. Dostyc tego „mydlenia“ nam oczu, dostyc pozorów; dostyc lekceważenia nas, jak dwa razy byliście w cylindrach i kapeluszach w czasie nabożeństwa staliście jak zakłeci szatani, prowokując nas!... Wyślijcie delegację do Moskwy i tam składajcie hold waszemu królowi Lejbie Bronsztajnowi, mordercy naszych księży, a tu w Polsce wara! trzymać się z szacunkiem i poważaniem dla Polaków, ale daleko, by nie drażnić nas swoim widokiem! Nie chcemy was znać i widzieć was na oczy, jako moralnie współwinnych w zamordowaniu ks. Butkiewicza! Daliście dowód patriotyzmu polskiego w Warszawie, przez zamknięcie sklepów z rozkazu waszego Lejby i przez wasze bezczelne kłamstwa o pogromach, które nie miały i nie mogły mieć miejsca, bo chrześcijanie nie myślą brudzić swych rąk o wasze brudne chałaty i zawzone brody. Nie myślą do tyłu się zboczonych we krwi zamordo-

wanego przez waszych przodków, Chrystusa, a przez waszego Lejbę w Moskwie. ks. pralata Butkiewicza i my te sklepy tam, czy tu w Radomiu będziemy zawsze omijali, aż je zamkniecie raz na zawsze i wyjedziecie do Moskwy lub Palestyny.“

A z kolei czytamy tam następujący „apel“ do robotników:

„Robotnicy! Święto 1 maja jest świętem Żydów, zbrodniarzy i morderców ks. pralata Butkiewicza. Nie świętujcie z Żydami i ich pacholkami. Święto ludzi pracy, sprawiedliwości i światła jest dzień 3 Maja zostało uznane przez Sejm Ustawodawczy, jako święto całej Polski.

3 Maja stancie wszyscy w szeregach pod sztandarami Matki Boskiej i Białego Orła i pokażcie mordercom swoją liczebność.

1 Maja niech świętują szubrawcy, lotrzy zbóje, złodzieje, ómy nocne i zaprzędani Żydom judasze, a robotnik polski nie pójdzie w szeregi z Żydami“.

W innem znowu miejscu czytamy następujące jawne nawoływanie do rzezi Żydów:

„Nie zwlekać z akcją obrony, jeżeli chcemy uratować od przewalenia, zdeptania i oplucia Krzyż Chrystusowy, sztandar narodów chrześcijańskich!“

Spieszmy, by nie zapadł mrok nocy ciemnej, strasznej i ponurej! ryszotkami nie popłynęła nasza krew!... wytoczona przez Żydów!...

Spieszmy!...

„Oko za oko“,

„Zab za zab“.

Z tą różnicą, że za jedno oko chrześcijańskie, za jeden zab, tysiące żydowskich bez żęźbła litości tak jak oni robią, bo chcą zwyciężyć!

Sluszne dowodzenia nasze opieramy na przykładzie z wojny światowej.

Niemcy pierwsi poczęli topić okręty, pierwsi poczęli rzucać bomby, strzały, pierwsi poczęli truć gazami itp. stosować nieludzkie gwałty i ohady.

I wyobraźmy sobie, gdyby Foch był względny, łagodny, uprzejmy i twierdził, że nie wypada środkami wroga walczyć, czy wygrałby wojnę?

Nie! Dziś szwabi rządząliby w Paryżu, Londynie, Warszawie i Piotrogradzie.

Koalicja musiała naśladować wroga i jeszcze stworzyć tanki i zwyciężyła, tak czy nie?

To samo i w walce (właściwie w obronie bo oni walczą) z Żydami, trzeba ich środki walki pomnożyć i zastosować bezwzględnie, to świat chrześcijański zwycięży, inaczej zginie raz na zawsze!

Ratujmy Krzyż Chrystusa przed gorszą znie wagą, ratujmy świątynie Boże, ratujmy ziemię chrześcijan, ratujmy siebie i młodsze pokolenia, by nie jęczały w jarzmie okrutnej, tyrańskiej niewoli żydowskiej.

Precz z Żydami!“

Nauka „Głosu Narodu“ nie idzie więc na marne. Organy prowincjonalne Chjeny czerpią ze źródła pełnemi garściami.

Votum ufności dla pos. Dr. Reicha

Lwów. Onegdaj odbył się dalszy ciąg omówionej już przez nas w swoim czasie konferencji poselskiej Dra Leona Reicha, w której uczestniczyli reprezentanci poszczególnych żyd. org. zawodowych i gospodarczych. Do prezydium powołano pp. Maksa Gläsermana, Ignacego Jaegera i Ignacego Menkesa oraz sekr. Münza. Poseł nawiązując do poprzedniej odroczonej konferencji przedstawił obecną sytuację w Sejmie, a w szczególności zaznaczył, iż w ostatnich czasach coraz bardziej ustępuje psychoza przeciwko wszystkiemu, co posłowie żydowscy podnoszą i coraz częściej zdarza się, iż większość sejmowa w plenum i komisjach okazuje zrozumienie dla argumentów rzeczowych posłów żyd., głosując za tychże wnioskami względnie poprawkami. Obecnie zwraca się poseł Reich do zebranych z prośbą o przedstawienie swoich hołacek gospodarczych, aby mógł takowe na terenie sejmowym odpowiednio zastąpić.

Następnie rozpoczęła się ożywiona dyskusja, w której reprezentanci poszczególnych zawodów przedstawiali swe naglące postulaty.

Po zakończonej rzeczowej dyskusji, która trwała około 4 godzin, p. poseł Reich udzielił wygłoszeń co do stanu poszczególnych kwestyj poruszonych w dyskusji, i zapewnił, iż mimo wszelkich trudności wraz z Kolem żydowskim będzie bronił z nieugiętą konsekwencją interesów żydowskich. Mowę posła przyjęli zebrani rzesistymi oklaskami.

W końcu podał przew. red. Menkes pod głosowanie wniosek p. Muenza, który brzmi: Zebranie reprezentantów żyd. org. zaw. m. Lwowa wita z podziękowaniem inicjatywę posła dra Leona Reicha do poroczenia się z nimi na tle potrzeb gospodarczych i wyrażają mu podziękowanie za dotychczasową działalność. Rezolucję tę przyjęto jednogłośnie oklaskami.

NADEŚLANE.

Za wubryka tę redakcyja nie odpowiaa.

Matrymonialne.

Poszukuję dla mojej kuzynki, inteligentnej, posażnej panny, kandydata do lat 45-ciu, inteligentnego o dobrym charakterze, któremu zapewniam wieloletnią, stałą posadę kierownika komercyjnego, we większem przedsiębiorstwie górnictwem w małej miejscowości Wsch. Małopolski, prócz ładnej pensji wolne mieszkanie, opał, oświetlenie. Wdowcy bezdzietni nie wykluczeni. Zgłoszenia pod „M. B.“ do Administracji N. Dz.

Tylko zgoda doprowadzi do rozkwitu Rzeczypospolitej.

Z przemówienia Prezydenta Wojciechowskiego w Pucku.

Puck, PAT. Na przyjęcie prezydenta Rzeczypospolitej miasto zostało odświętnie udekorowane. Wszystkie ulice były przybrane zielenią, co kilkadziesiąt kroków wznosiły się bramy tryumfalne a między nimi kilka bram rybackich zbudowanych z sieci rybackich. Na rynku zebrał się na powitanie prezydenta przedstawiciel władz cywilnych i wojskowych z dowódcą floty, komendantem Świrskim na czele, oraz kompania honorowa marynarki.

Po powitaniu prezydenta przez przedstawicieli władz cywilnych oraz wojskowych prezydent przeszedł przed frontem kompanii honorowej, po czym odbyła się przed prezydentem defilada oddziałów piechoty, marynarki, młodzieży szkolnej, delegacji cechów i stowarzyszeń itd. Następnie udał się pan prezydent do Starostwa, gdzie udzielał posłuchań, poczem wyjechał do domu kuracyjnego na obiad wydany na jego cześć przez miasto. Po skończeniu obiadu w odpowiedzi na powitanie starosty Lipskiego wygłosił prezydent krótkie przemówienie.

Przemówienie to rozpoczął prezydent od stwierdzenia, że niema żadnych wątpliwości co do patriotyzmu i lojalności ludu pomorskiego zwłaszcza w tej najbardziej na północ wysuniętej części Pomorza, jednakże mimo radości, jaką odczuwa wśród Kaszubów prezydent trawiony jest troska czy solidarność wewnętrzna wytworzona w okresie niewoli przetrwa szczęśliwie zmianę warunków. Zmniejszona siła oporu nie powinna osłabiać zgody. Dziś zgoda jest najbardziej potrzebna, niż w innym okresie niewoli. Obowiązkiem naszym jest ciągle przypominać, że zgoda jest najelementarniejszym warunkiem do spełnienia misji nałożonej przez Opatrzność na naród polski. Tylko zgoda doprowadzi do rozkwitu Rzeczypospolitej.

Osiągnie się to przez wytworzenie silnej opinii, która tę zgodę wprost nakazywać będzie wszystkim. W naszej przeszłości nawet „liberum veto” długo hamowane było przez opinię publiczną. Wszyscy wyrażając gotowość służby dla sprawy publicznej powinni pracować w kierunku wytworzenia zgody opinii, albowiem pierwszą jest ona zasadą wychowania bytu Rzeczypospolitej, w której mało jest pola dla odmiennych poglądów. Przemówienie swoje zakończył prezydent słowami: Daj przeto Boże jak najwięcej zgody.

Z domu kuracyjnego udał się prezydent do pociągu, w którym przenocował.

Powrót z Pomorza.

Wejherowo, PAT. Wczoraj o godzinie 8-mej wieczorem prezydent Rzeczypospolitej żegnany entuzjastycznie przez tłumy tysięczne ludności opuścił Wejherowo udając się w drogę powrotną do Warszawy.

Warszawa, PAT. „Kurier Polski” donosi: W pociągu prezesa ministrów powrócili do Warszawy ministrowie gen. Sosnkowski, Zagórny-Marynowski, Raczyński i Ossowski, oraz nadzwyczajny komisarz do walki z drożyzną Tadeusz Piłłeb.

Warszawa, PAT. „Kurier Polski” donosi: W dniu dzisiejszym powrócił do Warszawy marszałek Senatu pociągiem premiera, zaś marszałek sejmu Pataj z wicemarszałkami pociągiem sejmowym przez Mławę.

Marszałek Foch w Wiedniu.

Wiedeń, PAT. Marszałek Foch przyjechał tu dziś o godzinie 6.50. W otoczeniu jego znajdują się maj. general Hallyer, szef francuskiej misji wojskowej w Wiedniu, major Beck, charge d'affaires polski. Na dworcu powitał marszałka francuski poseł Lefebvre-Pontalis, poseł polski hr. Lasocki i Attache wojskowy major Barański. Marszałek Foch udał się do poselstwa francuskiego na placu Schwarzenberga. W Wiedniu zabawi cały dzień a o godz. 10.20 odjedzie do Warszawy. Popołudniu wyda poselstwo francuskie na cześć gościa przyjęcie, na którym będą obecni szefowie misji zagranicznych i goście zaproszeni.

Przed przyjazdem marszałka Focha do Polski.

Warszawa, PAT. „Kurier Poranny” dowiaduje się, że prace nad wykonaniem dyplomu nominacyjnego dla marszałka Focha dobiegają końca. Dyplom ten zdobną emblematami polskie wykonane przez artystę malarza i architekta Ryszarda Biskiego. W pośrodku herb państwa okolony chorągiewkami i znakami bojowymi Polski. Tekst dyplomu zawierać będzie jedynie dekret nominacyjny na marszałka Polski podpisany przez prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawa, PAT. „Rzeczpospolita” donosi: Ziemiańscy kujawscy zamierzają wręczyć marszałkowi Fochowi starożytną czarę, wykopaną z ziemi, a pochodzącą z XII wieku. Do czary tej ma być włożona garść ziemi z pod Płowiec. Symboliczny dar ziemiańskich wręczony będzie w sposób uroczysty Fochowi, jako wielkiemu pogromcy Krzyżaków.

Wolne ogłoszenia.

Wolne ogłoszenia do swego biura przyjmują: Danzig, Starowisła 61, l. p. 684

Wolne ogłoszenia (przykraj) wazna do bielan w mieszkaniu poszukują Danzig, Starowisła 61, l. p. 684

Do placowania chorągiew i poleceń w miejscach, polecają się do biuro wyszkolone Siostry Pięćdziesiątki, Zakład Siostr, Kraków-Podgórze, ulica Józefowska 1. 29, l. p. Telefon 1044. 688

Osobki, pomadki, karmelki, maki pierwszorzędnych fabryk oraz towary kolonialne, poleca najtaniej Henryk Pacanowicz, Kraków, Agnieszka 10. 686

Walce carską gazę, gury, pasy i siatki dostarcza natychmiast ze składu firma Riesel, Schieber i Friedländer, Lwów, Brajerowska 11a, II. p.

Urzędniczek zdolnej i rutynowanej (buchalteria, korespondencja, stenografia polska i niemiecka konieczna) 695

i urzędnika manipulacyjnego inteligentnego z znajomością branży żelaznej poszukuje do natychmiastowego wstąpienia hurtowny skład żelaza w Krakowie. Zgłoszenia pisemne pod „żelazo” do Adm. N. Dz.

Rutynow. buchalterkę umiejącą pisać na maszynie przyjmie zaraz DOM MEBLOWY M. PLESZOWSKI :: Kraków, Mały Rynek L. 2. :: Zgłoszenia z ofertami. 671

Poszukuję spółnika do frontowego lokalu (2 pokoje) na pryneypalnej ulicy we własnym domu, nadającego się na sklep, biuro lub fabrykę wraz z magazynami. Zgłosz. pod „Własność” do Adm. Now. Dz.

BUCHALTER SAMOZBIELNY poszukiwany, ewentualnie na pół dnia. do biura spedycyjnego. Zgłoszenia pod „Z. K.” Kraków, Skrytka pocztowa 105. 687

Dwie panny poszukują nauczyciela

przygotowującego do matury. Zgłoszenia pod „Inteligentne” do Adm. Nowego Dziennika. 425

BALONY SZKLANE

na kwasy, pojemności 50 do 70 litrów w koszach lub bez, nowe lub używane zakupi w każdej ilości fa. Józef Jacobsohn, Kraków Wrzesińska 3. — Tel. 3063

Nowość!

Książki ciekawe.

- Domańska: Fotografie mówią . . . 1000 Mp.
 - Hoffman: Panna de Scudery . . . 1400
 - Teffi: Kobieta Demoniczna . . . 1800
 - Daniłowski: Nad Urwiskiem . . . 1900
 - Awerzenko: Moje uśmiechy . . . 1900
 - Nakowska: Na torfowiskach . . . 1900
 - Dygasiński: Nowele, jazda ze Ziurdanka
 - Caudivi: Żywot Michala Anioła . . . 1900
 - Grabowski: Granit Salis . . . 1900
 - Gobineau: Gamber Ali . . . 1900
 - Rabska: Barbarzyńca . . . 1900
 - France: Sw. Satyr . . . 1900
 - Twain: Historia podwójnie detektywna
 - Domański: Prawo mężczyzny . . . 1900
 - Wierzbicki: Siostra Felicya . . . 1900
 - Sierosławski: Cierniowe urogi . . . 1900
 - Flaubert: Legenda o św. Julianie szpital
 - Stevenson: Morderca Markheim i nocleg
 - Krzewiński: 121, 122, 123 . . . 1900
 - Żeromski: W siłach niedoli . . . 1900
 - Huber: Albert Einstein i jego teoria . . . 1900
 - Sopotnicki: Kampania Polsko-Ukraińska . . . 8900
 - Grabski: Naród a Państwo . . . 2100
 - Dostojewski: Z pamiętnika nieznajomego . . . 1900
 - Kelerman: Wśród świętych . . . 1900
 - Filchowski: Amulet Ozirisa . . . 1900
 - Ligocki: Komandor Sidi Numan . . . 1900
 - Kipling: O człowieku, który chciał być królem . . . 8000
 - Brandowski: Walka demonów, powieść współczesna . . . 8000
 - Prevost: Półdziewice, powieść . . . 10000
 - Grayner: Ze świtem, powieść . . . 10000
 - Szollowa: Międzynarodowy żyd . . . 12000
 - Nansen: Szczęśliwe malarstwa . . . 5000
 - Adel: Pierwszy raz . . . 5600
 - Sawicka: Pamiętka . . . 8000
- Wysyła za poprzednim nadesłaniem gotówki lub za zaliczką 46

Księgarnia Polska

- poleca dla młodzieży następujące książki:
- Mirski Jozef: Od Asyaka do pectów wielkiej wojny. Zbiór poezji dla kształcącej się młodzieży, brosz. 1922 . . . 11500 Mp.
 - opr. . . 1000
 - Młodnicka Wanda: 22 powieści dla dzieci obficie ilustr., opr. . . 15000
 - Tomaszewska Wanda: Przemądne bajki z całego świata ilustr., opr. . . 15000
 - Sokołowski E. Dr: Skróty hist. starożyt. . . 4000
 - wieków średnich . . . 4000
 - nowożytnej . . . 4000
 - Polskiej . . . 4000
- opracowany według najnowszych podręczników szkolnych.

Złota Biblioteczka.

- E. Sadowski: Miła niespodzianka. Bajki, baśnie, powiastki, legendy i opowiadania, druk w 2 kol. z 45 rysun., op. . . 6700 Mp.
- Majewska Helena: Czytajmy wszyscy bajki, baśnie, powiastki i opowiadania z 33 rysunkami . . . 6500
- Rościszewska M.: Świat Bajek, powiastek, legend, opowiadania z 45 rysun. . . 6500

Biblioteczka dla dzieci od Nr. 1—55

Egzemplarz po . . . 700 Mp.

Do ceny dolicza się 20% dodatku drożyznianego, wysyła się za poprzednim nadesłaniem należności

Księgarnia Polska w Bukowsku

Księgarnia Polska w Bukowsku

Poszukuję spółniaka-fachowca

z odpowiednim kapitałem, najlepiej z działu biawatnego. — Mam sklep frontowy w ruchliwej dzielnicy. — Zgłoszenia pod „Zdolny” do Administracji Nowego Dziennika. 486

Lekarz zawrze spółkę z technikiem dentystycznym, mającym urządzone gabinet. Zgłoszenia pod „Lekarz” do Admin. N. Dz. 689